

særlig om Ansvaret for finansielle Overskridelser og Udstedelse af foreløbige Love, tog i væsentlig Grad Afstand fra den i Regeringsforslaget udtrykte Opfattelse af Grundlovens Indhold, og en Kompromisløsning, som Landstinget vedtog i Samlingen 1908—09, vandt ikke Tilslutning i Folketinget, idet den formentes at lægge den konstitutionelle Forstaaelse paa det heromhandlede Omraade udelukkende i Rigsrettens Haand. I Samlingen 1909—10 fastholdt Folketinget sin tidligere Affattelse, der er gengivet i Aarbogen for 1908—09, Side 262, og et af Landstinget nedsat Udvalg afgav ikke Betænkning.

Sagen hvilede derefter, indtil *Det frie Folkeparti* i Rigsdags-samlingen 1936—37 indbragte et Lovforslag om Ministrenes Ansvarlighed, som — bortset fra de af Grundlovene af 1915 og 1920 nødvendiggjorte Forandringer — var enslydende med det af Folketinget den 12. Marts 1910 vedtagne Forslag. Sagen stilledes imidlertid i Bero paa Spørgsmaalet om Ændring af Grundloven (se Aarvog 1936—37, Side 734).

Forslaget til denne Lov blev af *Justitsministeren* fremsat omtrent samtidig med Forslaget til Danmarks Riges Grundlov. Det udtales i Motiverne, at de samme Grunde, som i Tidens Løb har givet Anledning til Kravene om Opfyldelse af Løftet om en Ministeransvarlighedslov i Grundlovens § 12, kan med større eller mindre Vægt siges at foreligge endnu, men at den parlamentariske Statsstik dog nu er »betydeligt mere fæstnet, end Tilfældet var, da det tidligere Regeringsforslag blev behandlet paa Rigsdagen, saaledes at en Ministers *parlamentariske Ansvar* maa antages at faa en langt større Betydning end det retlige«. Der pegedes ogsaa paa, at det Modsætningsforhold mellem Rigsdagens to Ting, som blev afgørende for den nærmere Udformning af enkelte af de tidligere Forslags Bestemmelser, vilde blive fjernet, saafremt de foreslaaede Ændringer af Grundloven blev gennemført.

Lovforslaget var udarbejdet paa *Grundlag* af det af Folketinget i 1910 vedtagne Forslag. Da dette imidlertid var stærkt præget af de Tilstande, der havde bestaaet i Provisorietiden, og i det hele tenderede imod at paalægge Ministrene et saa omfattende Straf- og Erstatningsansvar som muligt, havde man *lempet* Ansvarsreglerne paa en Række væsentlige Punkter. Der var endvidere foretaget forskellige Ændringer under Hensyn til den nye Straffelov, Grundlovsændringen af 1915 og den foreslaaede Grundlovsforandring.

Under Folketingets Behandling af Sagen skete en Del Ændringer, hvoraf de betydeligste er omtalt nedenfor ved §§ 5, 6, 10 og 11. I den herefter foreliggende Skikkelse vedtoges Lovforslaget enstemmigt i begge Ting (Bondepartiet undlod at stemme).